

ситѣтъ. А отъ горѣ на това, веселото славейче имъ изпѣва нѣколко хубави пѣсни.

Така си играахъ малкитѣ цѣлото лѣто, а родителитѣ имъ се трудяхъ да приготвятъ за прѣзъ зимата храна и други потрѣби. Но веселия животъ въ тази бѣдна къща не се продължи за много врѣме. Слѣдъ малко боледуване Пена, майката на дѣцата, се поминѣ. Настаняхъ тежки минути. Богданъ оплакваше добрата си жена и мислѣше за малкитѣ сирачета; а дѣцата по цѣли дни викахъ за майка си! Тежко бѣше въ тази къща. Но Богданъ пакъ не се отчайваше; сега захванѣ още по-вече да работи, за да прѣхрани милитѣ си дѣца.

Но отъ многото работа Богданъ захващаше да слабѣе. Той се много замисли какво ще стане съ неговитѣ дѣца. „Слѣдъ нѣколко врѣме когато заболѣхъ съвсѣмъ, дѣцата ми ще измрѣтъ отъ гладъ“ — така си думаше нажалено башата.

Единъ студенъ зименъ день той отиде въ гората да събере малко дърва. Съ тояга въ ржка, разравяше